International
SOCIAL SCIENCES STUDIES Journal
Open Access Refereed E-Journal & Indexed & Publishing
e-ISSN: 2587-1587

RESEARCH ARTICLE
Educational Sciences

Okul Öncesi Dönem Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin İncelenmesi *

Examination of Child-Rearing Styles of Parents with Preschool Children

Yasemin Abalı Öztürk [1]
Çavuş Şahin [2]
Mehmet Kaan Demir [3]

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerini belirlemek ve çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Araştırma nicel araştırma modellerinden betimsel tarama modelinde tasarlanmıştır. Çalışma grubunu Çanakkale ilinde okul öncesi eğitime devam eden çocuklara sahip 532 ebeveyn oluşturmaktadır. Satow (2013) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlaması araştırmacılar tarafından yapılan Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stilleri Ölçeği veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizinde betimsel istatistikten faydalanılmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda; okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin alt boyutlarından en çok sevgi, eş ile işbirliği ve bağımsız olma boyutlarının ön plana çıktığı; dindarlık ve otorite boyutlarının daha geri planda kaldığı tespit edilmiştir. Ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin ebeveynlerin cinsiyetine, eğitim durumuna ve mesleklerine göre anlamlı farklılık gösterdiği; ebeveynlerin yaşlarına ve sahip oldukları çocuk sayılarına göre ise değişmediği elde edilen sonuçlar arasındadır. Araştırmada çocuk yetiştirme stillerinin alt boyutlarına ilişkin bulgular dikkate alındığında; özellikle dindarlık boyutunda kadınlarla erkekler arasında diğer boyutlara göre daha fazla farklılık olduğu, kadınların erkeklere göre dindarlık boyutuna daha fazla önem verdiği; ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin sevgi, otorite ve bağımsız olma boyutlarında büyük yaş grupları lehine; okul ile işbirliği boyutunda ise tek çocuk sahibi ebeveynlerin lehine değiştiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveynlerin çocuk yetiştirme stilleri, Okul öncesi.

ABSTRACT

The aim of this study is to determine the child-rearing styles of parents with preschool children and to examine them in terms of various variables. This study employed the descriptive survey model, one of the quantitative research models. The working group consisted of 532 parents who have children attending preschool education in Çanakkale. Scale for Parents' Child-Rearing Style, developed by Satow (2013) and adapted in Turkish by the researchers, was used as a data collection tool. In the study, descriptive statistics were used to analyze the data. In line with the findings obtained; it was determined that the dimensions of love, cooperation with spouse and independence were the most prominent sub-dimensions of the child-rearing styles of parents with preschool children, while the dimensions of religiosity and authority remained in the background. In line with the findings obtained, it was also found that parents' child-rearing styles differed significantly according to their gender, educational status and occupation, but not according to their age and the number of children they have. When the findings related to the sub-dimensions of child-rearing styles are taken into consideration, it is seen that there is more difference between women and men especially in the dimension of religiosity compared to other dimensions, women attach more importance to the dimension of religiosity than men; in the dimensions of love, authority and independence, parents' child rearing styles changed in favor of older age groups; in the dimension of cooperation with the school, it is seen that it has changed in favor of parents with only one child.

Keywords: Child-rearing styles of parents, Preschool.

How to Cite This Article
Abalı Öztürk, Y., Şahin, Ç. & Demir, M. K. (2023). "Okul Öncesi Dönem Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin İncelenmesi" International Social Sciences Studies Journal, (e-ISSN:2587-1587) Vol:9, Issue:115; pp:8314-8326. DOI: http://dx.doi.org/10.29228/sssj.71662

Arrival: 11 June 2023
Published: 30 September 2023

Social Sciences Studies Journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

GİRİŞ

Yaşadığımız hızlı değişimler aile yapısındaki, sosyal çevredeki ve eğitimden beklentilerdeki değişimi beraberinde getirmiştir. Çocuğun gelişiminin ve öğrenmesinin en hızlı olduğu okul öncesi dönemdir ve çocuğun kişiliğinin şekillenmesi, yeteneklerinin ortaya çıkarılması, ihtiyaçlarının karşılanması, yaşama uyum için temel alışkanlıkların kazandırılması ve onu ilkokula hazırlaması bakımından kritik bir dönemdir (Ağgül Yalçın ve Yalçın, 2018). Bu

*Bu araştırma Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenen, Dr.Öğretim Üyesi Yasemin ABALI ÖZTÜRK'ün yürütücülüğünü yaptığı 2019-BA-2629 nolu proje kapsamında gerçekleştirilmiştir.
[1] Dr. Öğr. Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi Bölümü, Çanakkale, Türkiye. ORCID: 0000-0003-1961-0557
[2] Prof. Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Çanakkale, Türkiye. ORCID: 0000-0002-4250-9898
[3] Prof. Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Çanakkale, Türkiye. ORCID: 0000-0001-8797-0410

kritik dönemde çocuğun dış dünyasını tanımasına olanak sağlayan, çocuğa çeşitli alışkanlıklar kazandıran temel kurum ise ailedir. Çocuk aile içinde temel öğrenmeler için deneyimler kazanır, olanaklar ölçüsünde gittiği okulöncesi eğitim kurumlarında da bu deneyimleri pekiştirme ve zenginleştirme fırsatını bulur. Çocukların eğitimi ve yetiştirilmesi için öncelikle ebeveynlerin desteğine güvenmek ve ebeveynlerle işbirliği içinde olmak okul öncesi dönemde oldukça önemlidir (Bishoff ve Betz, 2015; Killus ve Paseka, 2016).

Okul öncesi eğitimde anne babaların sağlıklı bir çocuk yetiştirme tutumuna sahip olmaları gerekmektedir (Sak, Şahin Sak, Atli ve Şahin, 2015). Çocuk yetiştirme tutumlarının araştırılması 1930 ve 1940'lı yıllarda Gestalt psikolojisinin kurucusu Kurt Lewin ve tanınmış psikologlar tarafından başlatılmıştır. Ronald Lippit, Ralph White ve Lewin, yaptıkları deneysel araştırmada çocukları rastgele otoriter, demokratik ve ilgisiz eğitimcilerin olduğu gruplara dağıtmışlardır ve çocukları bir süre gözlemlemişlerdir. Gözlem sürecinden sonra demokratik grubun çocuklarının ortalama olarak daha mutlu ve motive olduklarını ve grup çalışmalarının kalitesinin de daha iyi olduğunu görmüşlerdir (Satow, 2013). Lewin ve arkadaşlarının bu araştırmalarından sonra, ebeveyn doğasını tanımlama çabasıyla araştırmacılar tarafından farklı ebeveyn özellikleri ortaya konmuştur. Baumrind (1966) çalışmasında demokratik, otoriter ve izin verici ebeveyn tutumları olmak üzere üç modeli ebeveyn tutumları olarak tanımlamış; Maccoby ve Martin (1983) ise ilgi/kabul (responsiveness) ve talep (demandingness) olmak üzere iki boyut olarak tanımlamışlardır (Karabulut Demir ve Şendil, 2008). İlgi/kabul ve talep boyutlarının birbirleriyle kesiştikleri noktalara göre dört bölümlük bir ebeveyn özellik planı ortaya koymuşlar; talep ve kabul etmede yüksek olan ebeveynleri demokratik, talepte yüksek fakat kabul etmede düşük olan ebeveynleri otoriter, talepte düşük fakat kabulde yüksek olan ebeveynleri izin verici, talepte de kabulde de düşük olan ebeveynleri ihmalkâr ebeveynler olarak nitelendirmişlerdir (Karabulut Demir ve Şendil, 2008).

Günümüzde anne-babaların çocuk yetiştirme tutumları, farklı kaynaklarda farklı başlıklar altında toplanmış olsa da genel olarak demokratik tutum, aşırı koruyucu tutum, ilgisiz ve kayıtsız tutum, aşırı hoşgörülü/izin verici tutum, tutarsız tutum, otoriter tutum olarak ele alınabilir (Baumrind, 1966; Erbil ve Kocabaş, 2017; Karabulut Demir ve Şendil, 2008; Özyürek, 2017). Demokratik tutumun benimsendiği ailelerde çocuklar karşılıksız sevilir, çocukların düşüncelerine önem verilir, ailede kurallar belirlenirken çocuklar da sürece dâhil edilir, kurallar sadece çocuklar için değil herkes içindir ve bu tutumuna sahip ailelerde sağlıklı bir iletişim söz konusudur. Otoriter tutumun benimsendiği ailelerde ebeveynler katı bir disiplin anlayışına sahiptir, kurallar ebeveynler tarafından belirlenir, çocuktan nedenleri açıklanmayan kurallara mutlaka uyması beklenir ve çocuk kurallara uymazsa cezalandırılır. Otoriter tutuma sahip ailelerde büyüyen çocukların özsaygılarının düşük, kaygı düzeylerinin yüksek olduğu ve uyum sorunları yaşadıkları görülmektedir. Aşırı koruyucu tutumun benimsendiği ailelerde çocuğa sorumluluk verilmez, çocuğun günlük yaşam içinde yapması gerekenler aileleri tarafından çocuk için yapılır ve çocuk aşırı derecede korunur ve kollanır. Aşırı hoşgörülü tutumun benimsendiği ailelerde, çocuğa sınırsız haklar tanınır ve çocuğun tüm istedikleri ebeveynler tarafından yapılmaya çalışılır. İlgisiz ve kayıtsız tutumun benimsendiği ailelerde çocuğa ilgi ve sevgi gösterilmez, çocuk yokmuş gibi davranılır, çocuğun yaptıklarına kayıtsız kalınır. Tutarsız tutumun benimsendiği ailelerde ebeveynlerin davranışlarında tutarsızlık vardır ve çocuk neyin doğru neyin yanlış olduğundan emin olamaz (Baumrind, 1966; Erbil ve Kocabaş, 2017; Karabulut Demir ve Şendil, 2008; Özyürek, 2017).

Yapılan araştırmaların bir kısmı ise çocuk yetiştirme tutumlarının yanı sıra ebeveynlik stillerini incelemişlerdir. İlgili araştırmalar incelendiğinde ebeveynlik stillerinin sevgi, psikolojik ve davranışsal kontrol (Aunola ve Numi, 2005); sıcak ve katı (Laibe, Carlo, Tuorquati ve Ontai, 2004); kuralcı/kalıplayıcı, küçümseyici/kusur bulucu, duygusal açıdan yoksun bırakıcı, sömürücü/istismar edici, aşırı koruyucu/evhamlı, koşullu/başarı odaklı, aşırı izin verici/sınırsız, kötümser/endişeli, cezalandırıcı ve değişime kapalı (Young, 1994; akt. Tatlılıoğlu, 2018) gibi başlıklarla ele alındığı görülmektedir.

Türkiye'de ebeveynlik stilleri üzerine araştırmalarda; ebeveynlik stillerinin genellikle demokratik tutum, aşırı koruyucu tutum, ilgisiz ve kayıtsız tutum, aşırı hoşgörülü/izin verici tutum, tutarsız tutum, otoriter tutum olarak ele alındığı görülmektedir (Tatlılıoğlu, 2018). Türkiye'deki çalışmalarda ebeveynlik stillerini işbirliği, dindarlık, bağımsız olma ile ilişkilendiren; ebeveynlik stillerini farklı bakış açısıyla ele alan ve özellikle ailenin en etkili olduğu okulöncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerini farklı değişkenler açısından inceleyen çalışmaların yetersizliği görülmektedir. Hâlbuki ailenin en etkili olduğu okulöncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin, çocuk yetiştirme stillerini sevgi, otorite, bağımsız olma, dindarlık, eş ile işbirliği, okulla işbirliği boyutları altında farklı değişkenleri de dikkate alarak incelemek erken dönem müdahale çalışmalarına yön vermesi açısından oldukça önemlidir.

Bu çalışmanın amacı, okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin sevgi, otorite, bağımsız olma, dindarlık, eş ile işbirliği, okulla işbirliği boyutları altında belirlenmesi ve çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir.

Araştırmada belirlenen amaç çerçevesinde iki alt problem bulunmaktadır:

1. Okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stilleri nedir?

2. Okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin cinsiyeti, yaşı, eğitim düzeyi, meslek grubu ve sahip oldukları çocuk sayısı çocuk yetiştirme stillerini etkiliyor mu?

YÖNTEM

Araştırma nicel araştırma modellerinden betimsel tarama modelinde tasarlanmıştır.

Veri Toplama Aracı

Bu araştırmada Satow (2013) tarafından geliştirilen ve araştırmacılar tarafından okul öncesi kurumlarında okuyan çocuklara sahip aileler için Türkçeye uyarlaması yapılan Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stilleri Ölçeği (Eltern-Erziehungsstil-Inventar (EEI)) veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Ölçek dörtlü likert tipi 53 maddeden ve altı alt boyuttan oluşmaktadır. Sevgi alt boyutunda 10 madde, otorite alt boyutunda 10 madde, bağımsız olma alt boyutunda 10 madde, dindarlık alt boyutunda 10 madde, eş ile işbirliği alt boyutunda 7 madde ve okulla işbirliği alt boyutunda 6 madde bulunmaktadır. Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stilleri Ölçeği güvenirlik analizi için hesaplanan Cronbach Alpha (α) değeri 0.90'dır ve altı alt boyutuna ilişkin α değerleri ise .71 ile .88 arasında değer vermektedir.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini okul öncesi eğitime devam eden çocuklara sahip ebeveynler, örneklemini ise Çanakkale ilinde okul öncesi eğitime devam eden çocuklara sahip ebeveynler oluşturmaktadır. Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stilleri Ölçeği araştırmanın örneklemini oluşturan okul öncesi eğitime devam eden çocuklara sahip, seçkisiz olmayan uygun örnekleme yöntemi ile seçilen 549 ebeveyne gönüllülük çerçevesinde uygulanmıştır. Ancak uygulanan bazı ölçeklerde boş bırakılan maddelerin ve bilgilerin olması sebebiyle 17 katılımcı tarafından cevaplanan ölçek analiz dışı bırakılmıştır. Analiz sürecine dahil edilen 532 katılımcıya uygulanan ölçekten elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmış ve analizleri yapılmıştır.

Tablo 1: Örneklem Grubun Demografik Özellikleri

Özellikler	Gruplar	f	%	Kümülatif Yüzde
Cinsiyet	Kadın	415	78.0	78.0
	Erkek	117	22.0	100
Eğitim Durumu	İlkokul	53	10.0	10.0
	Ortaokul	61	11.5	21.4
	Lise	150	28.2	49.6
	Önlisans	67	12.6	62.2
	Lisans	179	33.6	95.9
	Lisansüstü	22	4.1	100
Yaş Aralığı	25 ve altı	4	0.8	0.8
	26-30	125	23.5	24.2
	31-35	223	41.9	66.2
	36-40	120	22.6	88.7
	41 ve üstü	60	11.3	100
Meslek Grubu	Çalışmıyor	199	37.4	37.4
	Eğitimci	66	12.4	49.8
	Sağlık Çalışanı	45	8.5	58.3
	Güvenlik Güçleri	27	5.1	63.3
	Mühendis-mimar-avukat- vb.	28	5.3	68.6
	Memur	40	7.5	76.1
	İşçi	62	11.7	87.8
	Serbest meslek	65	12.2	100
Çocuk sayısı	1	164	30.8	30.8
	2	323	60.7	91.5
	3 ve üstü	45	8.5	100

Tablo 1 incelendiğinde; araştırmanın okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerini alt boyutlarıyla birlikte belirleyebilmek amacı kapsamında örneklem grubu oluşturan ebeveynlerden 415'inin kadın 117'sinin erkek olduğu görülmektedir. Eğitim durumlarına bakıldığında; eğitim düzeyi ilkokul olan ebeveyn sayısı 53 (%10), ortaokul olan ebeveyn sayısı 61 (%11.5), lise olan ebeveyn sayısı 150 (%28.2), önlisans olan ebeveyn sayısı 67 (%12.6), lisans olan ebeveyn sayısı 179 (%33.6) ve lisansüstü olan ebeveyn sayısı 22 (%4.1) dir. Örneklem grubun yaklaşık olarak yarısı (%49,6) üniversite mezunu değildir. Örneklem grubun toplam %66.2'sinin 35 ve 35 yaş altı olduğu, %30.8'inin tek çocuk, %60.7'sinin ise iki çocuk sahibi olduğu ve %37.4'ünün çalışmadığı görülmektedir. Örneklem grubun %78'inin kadın olması ve çocuklarının küçük yaşta olmasının 199 ebeveynin çalışmıyor olmasında etkili bir faktör olabileceği düşünülebilir.

Veri Analizi

Araştırma verilerinin analizinde betimsel istatistikten faydalanılmıştır. Veriler, SPSS 18.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde kullanılacak istatistik teknikleri belirlemede; dağılımların normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla dağılımlara ilişkin basıklık (kurtosis) ve çarpıklık (skewness) değerleri incelenmiştir.

Tablo 2: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stiline Yönelik Ölçeğine İlişkin Basıklık ve Çarpıklık Değerleri

Boyut	Çarpıklık	Standart Hata	Basıklık	Standart Hata
Sevgi	-1.206	.106	2.027	.211
Otorite	-.158	.106	-.246	.211
Bağımsız olma	-.713	.106	2.379	.211
Dindarlık	-.936	.106	1.513	.211
Eş ile işbirliği	-1.374	.106	4.277	.211
Okul ile işbirliği	-1.028	.106	2.732	.211
Ölçek Toplamında	-.446	.106	2.282	.211

Tablo 2'de yer alan ölçek toplamından ve alt boyutlarından elde edilen basıklık (kurtosis) ve çarpıklık (skewness) değerleri incelendiğinde; ölçek toplamında ve sevgi, bağımsız olma, dindarlık, eş ile işbirliği, okul ile işbirliği alt boyutlarının değerleri (+1.5) ile (-1.5) arasında değerlere sahip değildir. Alt boyutlardan sadece "otorite" alt boyutuna ilişkin basıklık ve çarpıklık değerlerinin normal dağılım aralığında olduğu Tablo 2'de görülmektedir. Dağılımla ilgili daha net karar verebilmek için Kolmogrov-Smirnov ve Shapiro-Wilk test değerleri de incelenmiş ve Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stiline Yönelik Ölçeğine İlişkin Kolmogrov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testi Anlamlılık Değerleri

Boyut	Kolmogrov-Smirnov			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	p	Statistic	df	p
Sevgi	.156		.000	.873		.000
Otorite	.064		.000	.989		.000
Bağımsız olma	.072		.000	.946		.000
Dindarlık	.099	532	.000	.944	532	.000
Eş ile işbirliği	.113		.000	.900		.000
Okul ile işbirliği	.166		.000	.927		.000
Ölçek Toplamında	.051		.004	.974		.000

Kolmogrov-Smirnov ve Shapiro-Wilk test değerleri $p<.05$ düzeyinde anlamlı olduğu Tablo 3'te görülmektedir. Dağılımın parametrik olup olmadığı amacıyla yapılan analizlere dayanılarak; araştırma probleminin çözümünde nonparametrik istatistiksel tekniklerden iki bağımsız değişkene sahip alt problemlerde "Mann Whitney U" testinin, ikiden fazla bağımsız değişkene sahip olan alt problemler ise "Kruskal Wallis H" testinin kullanılması uygun görülmüştür (Tabachnick ve Fidell, 2013).

BULGULAR

Okul Öncesi Dönem Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi kapsamında; okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerine ilişkin aritmetik ortalamalar ve standart sapmalar Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerine İlişkin Analiz Sonuçları

Boyut	$\bar{X}$	Ss
Sevgi	3.67	.323
Otorite	2.83	.536
Bağımsız Olma	3.40	.380
Dindarlık	3.13	.568
Eş ile İşbirliği	3.44	.423
Okul ile işbirliği	3.34	.393
Ölçeğin Toplamı	3.29	.296

Tablo 4 incelendiğinde; okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin 4 üzerinden $\bar{X}$=3.29 olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin alt boyutlardan en çok sevgi ($\bar{X}$=3.67), eş ile işbirliği ($\bar{X}$=3.44) ve bağımsız olma ($\bar{X}$=3.40) boyutlarının ön plana çıktığı görülmektedir. Ebeveynlerin çocuk yetiştirme stilinde dindarlık ve otorite boyutu ise "katılıyorum" düzeyinde tespit edilmiştir. Okul ile işbirliği boyutu 3.34 aritmetik ortalama ile eş ile işbirliği boyutundan daha düşük bir ortalamaya sahiptir.

Okul Öncesi Dönem Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesine İlişkin Bulgular ve Yorum

Araştırmanın ikinci alt problemi kapsamında; okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesine ilişkin analiz sonuçları Tablo 5, Tablo 6, Tablo 7, Tablo 8 ve Tablo 9'da sunulmuştur.

Tablo 5: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin Cinsiyet Değişkenine Göre Analizi

Boyutlar	Cinsiyet	N	$\overline{X}$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Sevgi	Kadın	415	3.68	273.30	113421.50	21453.500	.052
	Erkek	117	3.65	242.36	28356.50		
Otorite	Kadın	415	2.84	268.13	111272.50	23602.500	.645
	Erkek	117	2.80	260.73	30505.50		
Bağımsız Olma	Kadın	415	3.41	272.35	113024.50	21850.500	.097
	Erkek	117	3.37	245.76	28753.50		
Dindarlık	Kadın	415	3.15	270.97	112454.00	22421.000	.205
	Erkek	117	3.03	250.63	29324.00		
Eş ile İşbirliği	Kadın	415	3.45	268.77	111541.50	23333.500	.518
	Erkek	117	3.43	258.43	30236.50		
Okul ile işbirliği	Kadın	415	3.35	273.28	113411.50	21463.500	.052
	Erkek	117	3.28	242.45	28366.50		
Ölçeğin Toplamı	Kadın	415	3.31	274.20	113795.00	21080.000	.029*
	Erkek	117	3.25	239.17	27983.00		

*p<.05 düzeyinde anlamlıdır.

Tablo 5'e göre ebeveynlerin çocuk yetiştirme stilleri cinsiyet değişkenine göre alt boyutlarda anlamlı farklılık göstermemekte, ancak ölçek toplamında p=.029 düzeyinde kadınlar lehine anlamlı farklılık göstermektedir. Alt boyutlara ilişkin aritmetik ortalamalar incelendiğinde; özellikle dindarlık boyutunda kadınlarla erkekler arasında diğer boyutlara göre daha fazla farklılık olduğu, kadınların erkeklere göre dindarlık boyutuna daha fazla önem verdiği söylenebilir.

Tablo 6: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin Yaş Aralığı Değişkenine Göre Analizi

Boyutlar	Yaş Aralığı	N	$\overline{X}$	Sıra Ortalaması	Sd	X^2	p	Anlamlı Fark
Sevgi	25 ve altı (1)	4	3.80	298.00	4	10.483	.033*	2-3 (.021), 2-4 (.022) 2-5 (.006)
	26-30 (2)	125	3.57	231.97				
	31-35 (3)	223	3.69	270.81				
	36-40 (4)	120	3.70	275.76				
	41 ve üstü (5)	60	3.67	301.78				
Otorite	25 ve altı (1)	4	3.40	457.00	4	15.457	.004*	1-2 (.031), 1-3 (.006) 1-4 (.019), 1-5 (.022) 2-3 (.010), 2-4 (.022) 2-5 (.022)
	26-30 (2)	125	2.95	300.19				
	31-35 (3)	223	2.80	257.61				
	36-40 (4)	120	2.81	255.05				
	41 ve üstü (5)	60	2.71	239.56				
Bağımsız Olma	25 ve altı (1)	4	3.60	360.00	4	14.014	.007*	2-4 (.016), 2-5 (.003) 3-5 (.005)
	26-30 (2)	125	3.33	240.38				
	31-35 (3)	223	3.39	256.20				
	36-40 (4)	120	3.46	285.35				
	41 ve üstü (5)	60	3.50	315.25				
Dindarlık	25 ve altı (1)	4	2.90	149.50	4	3.782	.436	
	26-30 (2)	125	3.17	273.46				
	31-35 (3)	223	3.13	261.93				
	36-40 (4)	120	3.11	262.19				
	41 ve üstü (5)	60	3.09	285.39				
Eş ile İşbirliği	25 ve altı (1)	4	3.29	163.00	4	5.925	.205	
	26-30 (2)	125	3.41	252.76				
	31-35 (3)	223	3.45	273.64				
	36-40 (4)	120	3.45	256.72				
	41 ve üstü (5)	60	3.51	295.04				
Okul ile işbirliği	25 ve altı (1)	4	3.66	438.50	4	7.829	.098	
	26-30 (2)	125	3.32	263.47				
	31-35 (3)	223	3.32	259.32				
	36-40 (4)	120	3.39	284.25				

	41 ve üstü (5)	60	3.31	252.53			
	25 ve altı (1)	4	3.43	364.00			
Ölçeğin	26-30 (2)	125	3.28	265.89			
Toplamı	31-35 (3)	223	3.29	261.19	4	2.058	.725
	36-40 (4)	120	3.31	270.97			
	41 ve üstü (5)	60	3.29	272.07			

*p<.05 düzeyinde anlamlıdır.

Tablo 6 incelendiğinde ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin ebeveynlerin yaş aralığına göre alt boyutlardan sevgi, otorite ve bağımsız olma boyutlarında p<.05 düzeyinde farklılaştığı görülmektedir. Sevgi boyutunda ($X^2_{(4)}$= 10.483, p=.033) 26-30 yaş grubu ile 31-35 yaş (p=.021), 36-40 yaş (p=.022) ve 41 ve üstü yaş aralığı (p=.006) ebeveynler arasında büyük yaş aralığı lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Otorite boyutunda ($X^2_{(4)}$= 15.457, p=.004) 25 ve altı yaş aralığı ile 26-30 yaş (p=.031), 31-35 yaş (p=.006), 36-40 yaş (p=.019), 41 ve üstü yaş aralığı (p=.022) ebeveynler arasında 25 ve altı yaş aralığı lehine; 26-30 yaş aralığı ile 31-35 yaş (p=.010), 36-40 yaş (p=.022), 41 ve üstü yaş aralığı (p=.022) ebeveynler arasında 26-30 yaş aralığı lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bağımsız olma boyutunda ($X^2_{(4)}$= 14.014, p=.007) 26-30 yaş aralığı ile 36-40 yaş (p=.016), 41 ve üstü yaş aralığı (p=.003) ebeveynler arasında ve 31-35 yaş aralığı ile 41 ve üstü yaş aralığı (p=.005) ebeveynler arasında büyük yaş aralığı lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Tablo 7: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin Eğitim Durumu Değişkenine Göre Analizi

Boyutlar	Eğitim Durumu	N	$\overline{X}$	Sıra Ortalaması	Sd	X^2	p	Anlamlı Fark
	İlkokul (1)	53	3.81	349.01				1-2 (.005), 1-3 (.010)
	Ortaokul (2)	61	3.62	253.25				1-4 (.000), 1-5(.000)
Sevgi	Lise (3)	150	3.76	299.21	5	41.047	.000*	1-6 (.000), 3-4 (.000)
	Önlisans (4)	67	3.56	206.97				3-5 (.003), 3-6 (.001)
	Lisans (5)	179	3.64	251.14				4-5 (.037), 5-6 (.048)
	Lisansüstü (6)	22	3.52	187.75				
	İlkokul (1)	53	3.01	318.33				1-3 (.005), 1-4 (.005)
	Ortaokul (2)	61	3.03	324.25				1-5 (.008), 2-3 (.001)
Otorite	Lise (3)	150	2.79	251.38	5	21.374	.001*	2-4 (.001), 2-5 (.002)
	Önlisans (4)	67	2.72	236.93				
	Lisans (5)	179	2.78	251.24				
	Lisansüstü (6)	22	2.94	298.75				
	İlkokul (1)	53	3.59	345.32				1-2 (.004), 1-3 (.007)
Bağımsız	Ortaokul (2)	61	3.40	260.47				1-4 (.000), 1-5 (.000)
Olma	Lise (3)	150	3.46	286.73	5	28.813	.000*	3-4 (.000), 3-5 (.027)
	Önlisans (4)	67	3.28	208.90				
	Lisans (5)	179	3.35	248.42				
	Lisansüstü (6)	22	3.43	277.95				
	İlkokul (1)	53	3.48	365.04				1-3 (.000), 1-4 (.000)
	Ortaokul (2)	61	3.39	226.17				1-5 (.000), 1-6 (.033)
Dindarlık	Lise (3)	150	3.18	271.72	5	56.312	.000*	2-3 (.002), 2-4 (.005)
	Önlisans (4)	67	3.07	255.57				2-5 (.000), 3-5 (.000)
	Lisans (5)	179	2.92	213.45				4-5 (.047)
	Lisansüstü (6)	22	3.08	265.23				
	İlkokul (1)	53	3.52	305.90				1-4 (.007), 1-5 (.038)
	Ortaokul (2)	61	3.46	261.88				3-4 (.002), 3-5 (.038)
Eş ile İşbirliği	Lise (3)	150	3.52	290.12	5	13.302	.021*	
	Önlisans (4)	67	3.37	226.54				
	Lisans (5)	179	3.38	253.73				
	Lisansüstü (6)	22	3.39	248.98				
	İlkokul (1)	53	3.53	338.22				1-2 (.020), 1-3 (.006)
Okul ile	Ortaokul (2)	61	3.38	268.84				1-4 (.001), 1-5 (.000)
işbirliği	Lise (3)	150	3.36	278.39	5	18.141	.003*	1-6 (.014), 3-5 (.031)
	Önlisans (4)	67	3.29	249.09				
	Lisans (5)	179	3.29	244.22				
	Lisansüstü (6)	22	3.20	240.48				
	İlkokul (1)	53	3.49	366.90				1-2 (.011), 1-3 (.000)
Ölçeğin	Ortaokul (2)	61	3.38	299.08				1-4 (.000), 1-5 (.000)
Toplamı	Lise (3)	150	3.33	290.20	5	48.928	.000*	1-6 (.003), 2-4 (.003)
	Önlisans (4)	67	3.20	220.00				2-5 (.001), 3-4 (.001)
	Lisans (5)	179	3.21	223.76				3-5 (.000)
	Lisansüstü (6)	22	3.26	262.07				

*p<.05 düzeyinde anlamlıdır.

Tablo 7 incelendiğinde; ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin eğitim durumu değişkenine göre alt boyutların hepsinde ve ölçek toplamında p<.05 düzeyinde farklılaştığı görülmektedir. Sevgi boyutunda ($X^2_{(5)}$= 41.047,

p=.000) eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile ortaokul (p=.005), lise (p=.010), önlisans (p=.000), lisans (p=.000) ve lisansüstü eğitim durumu (p=.000) ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Sevgi boyutunda eğitim durumu lise olan ebeveynler ile eğitim durumu önlisans (p=.000), lisans (p=.003) ve lisansüstü (p=.001); eğitim durumu önlisans olan ebeveynler ile eğitim durumu lisans (p=.037) ve eğitim durumu lisans olan ebeveynler ile eğitim durumu lisansüstü (p=.048) olan ebeveynler arasında da anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Otorite boyutunda ($X^2_{(5)}$= 21.374, p=.001) eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile lise (p=.005), önlisans (p=.005) ve lisans (p=.008) olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Otorite boyutunda eğitim durumu ortaokul olan ebeveynler ile eğitim durumu lise (p=.001), önlisans (p=.001) ve lisans (p=.002) olan ebeveynler arasında da anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Bağımsız olma boyutunda ($X^2_{(5)}$= 28.813, p=.000) eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile ortaokul (p=.004), lise (p=.007), önlisans (p=.000) ve lisans (p=.000) olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bağımsız olma boyutunda eğitim durumu lise olan ebeveynler ile eğitim durumu önlisans (p=.000), lisans (p=.027) olan ebeveynler arasında da anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Dindarlık boyutunda ($X^2_{(5)}$= 56.312, p=.000) eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile lise (p=.000), önlisans (p=.000), lisans (p=.000) ve lisansüstü (p=.033) olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Dindarlık boyutunda eğitim durumu ortaokul olan ebeveynler ile eğitim durumu lise (p=.002), önlisans (p=.005) ve lisans (p=.000)olanlar; eğitim durumu lise olan ebeveynler ile eğitim durumu lisans (p=.000) ve önlisans olan ebeveynler ile eğitim durumu lisans (p=.047) olan ebeveynler arasında da anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Eş ile işbirliği boyutunda ($X^2_{(5)}$= 13.302, p=.021) eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile önlisans (p=.007), lisans (p=.038) olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Eş ile işbirliği boyutunda eğitim durumu lise olan ebeveynler ile eğitim durumu önlisans (p=.002) ve lisans (p=.038) olan ebeveynler arasında da anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Okul ile işbirliği boyutunda ($X^2_{(5)}$= 18.141, p=.003) eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile ortaokul (p=.020), lise (p=.006), önlisans (p=.001), lisans (p=.000) ve lisansüstü (p=.014) olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Okul ile işbirliği boyutunda eğitim durumu lise olan ebeveynler ile lisans (p=.031) olan ebeveynler arasında da eğitim durumu lise olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin eğitim durumu değişkenine göre ölçek toplamında ($X^2_{(5)}$= 48.928, p=.000) eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile ortaokul (p=.011), lise (p=.000), önlisans (p=.000), lisans (p=.000) ve lisansüstü (p=.003) olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Ölçek toplamında eğitim durumu ortaokul olan ebeveynler ile eğitim durumu önlisans (p=.003), lisans (p=.001) olanlar; eğitim durumu lise olan ebeveynler ile eğitim durumu önlisans (p=.001) ve lisans (p=.000) olan ebeveynler arasında da anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Tablo 8: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin Meslek Grubu Değişkenine Göre Analizi

Boyutlar	Meslek Grubu	N	$\overline{X}$	Sıra Ortalaması	Sd	X^2	p	Anlamlı Fark
Sevgi	Çalışmıyor (1)	199	3.73	295.65	7	21.410	.003*	1-2 (.011), 1-4 (.010)
	Eğitimci (2)	66	3.61	241.85				1-6 (.030), 1-7 (.033)
	Sağlık çalışanı (3)	45	3.64	249.71				1-8 (.017), 2-5 (.012)
	Güvenlik Güçleri (4)	27	3.54	209.37				3-5 (.035), 4-5 (.010)
	Müh.Mimar, Av.vb. (5)	28	3.80	327.48				5-6 (.010), 5-7 (.010)
	Memur (6)	40	3.63	238.33				5-8 (.020)
	İşçi (7)	62	3.67	250.17				
	Serbest Meslek (8)	65	3.62	244.28				
Otorite	Çalışmıyor (1)	199	2.87	276.37	7	38.468	.000*	1-4 (.003), 1-6 (.000)
	Eğitimci (2)	66	2.83	268.52				2-4 (.005), 2-6 (.000)
	Sağlık çalışanı (3)	45	2.70	229.38				3-4 (.000), 3-6 (.023)
	Güvenlik Güçleri (4)	27	3.16	367.91				3-7 (.040), 4-6 (.000)
	Müh.Mimar, Av.vb. (5)	28	2.85	285.25				4-7 (.014), 4-8 (.002)
	Memur (6)	40	2.46	154.81				5-6 (.022), 6-7 (.000)
	İşçi (7)	62	2.92	289.09				6-8 (.001)
	Serbest Meslek (8)	65	2.80	256.93				
Bağımsız Olma	Çalışmıyor (1)	199	3.46	285.94	7	13.119	.069	
	Eğitimci (2)	66	3.31	243.30				
	Sağlık çalışanı (3)	45	3.35	242.74				
	Güvenlik Güçleri (4)	27	3.46	286.91				
	Müh.Mimar, Av.vb. (5)	28	3.53	317.16				
	Memur (6)	40	3.30	229.83				
	İşçi (7)	62	3.40	261.81				
	Serbest Meslek (8)	65	3.36	243.73				
Dindarlık	Çalışmıyor (1)	199	3.29	305.08	7	32.715	.000*	1-2 (.004), 1-3 (.010)
	Eğitimci (2)	66	3.05	240.34				1-5 (.021), 1-6 (.000)
	Sağlık çalışanı (3)	45	3.04	237.28				1-8 (.000), 4-6 (.009)
	Güvenlik Güçleri (4)	27	2.33	296.81				4-8 (.009), 6-7 (.006)
	Müh.Mimar, Av.vb. (5)	28	2.77	226.02				7-8 (.006)
	Memur (6)	40	2.89	201.34				
	İşçi (7)	62	3.20	285.40				
	Serbest Meslek (8)	65	2.99	222.09				
Eş ile İşbirliği	Çalışmıyor (1)	199	3.47	282.24	7	17.854	.013*	1-2 (.027), 1-3 (.009)
	Eğitimci (2)	66	3.45	234.02				1-5 (.038), 2-5 (.002)
	Sağlık çalışanı (3)	45	3.32	215.23				3-5 (.001), 5-6 (.029)
	Güvenlik Güçleri (4)	27	3.43	269.04				5-7 (.005), 5-8 (.021)
	Müh.Mimar, Av.vb. (5)	28	3.64	344.77				
	Memur (6)	40	3.44	254.40				
	İşçi (7)	62	3.46	262.81				
	Serbest Meslek (8)	65	3.46	262.98				
Okul ile işbirliği	Çalışmıyor (1)	199	3.41	292.49	7	11.340	124	
	Eğitimci (2)	66	3.26	245.30				
	Sağlık çalışanı (3)	45	3.32	262.52				
	Güvenlik Güçleri (4)	27	3.28	254.28				
	Müh.Mimar, Av.vb. (5)	28	3.38	265.39				
	Memur (6)	40	3.30	252.73				
	İşçi (7)	62	3.31	260.67				
	Serbest Meslek (8)	65	3.27	230.80				
Ölçeğin Toplamı	Çalışmıyor (1)	199	3.36	297.57	7	28.072	.000*	1-2 (.010), 1-3 (.010)
	Eğitimci (2)	66	3.23	242.52				1-6 (.000), 1-8 (.003)
	Sağlık çalışanı (3)	45	3.22	231.21				2-4 (.035), 3-4 (.047)
	Güvenlik Güçleri (4)	27	3.35	309.43				4-6 (.006), 4-8 (.034)
	Müh.Mimar, Av.vb. (5)	28	3.31	269.89				6-7 (.003), 6-8 (.048)
	Memur (6)	40	3.15	188.48				
	İşçi (7)	62	3.32	282.05				
	Serbest Meslek (8)	65	3.24	234.06				

*p<.05 düzeyinde anlamlıdır.

Tablo 8 incelendiğinde; ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin meslek grubu değişkenine göre alt boyutlardan sevgi, otorite, dindarlık, eş ile işbirliği ve ölçek toplamında p<.05 düzeyinde farklılaştığı görülmektedir. Sevgi boyutunda ($X^2_{(7)}$= 21.410, p=.003) çalışmayan ebeveynler ile meslek grubu eğitimci (p=.011), güvenlik güçleri (p=.010), memur (p=.030), işçi (p=.033), serbest meslek (p=.017) olan ebeveynler arasında çalışmayan ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Sevgi boyutunda mühendis, mimar, avukat vb. meslek grubuna dahil olanlar ebeveynler ile eğitimci (p=.012), sağlık çalışanı (p=.035), güvenlik güçleri (p=.010), memur (p=.010), işçi (p=.010) ve serbest meslek (p=.020) meslek grubuna dahil olanlar arasında da mühendis, mimar, avukat vb. meslek grubuna dahil olan ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Otorite boyutunda alt boyutunda ($X^2_{(7)}$= 38.468, p=.000) meslek grubu memur olan ebeveynler ile meslek grubu eğitimci (p=.000), çalışmayan (p=.000), sağlık çalışanı (p=.023), güvenlik güçleri (p=.000), mühendis, mimar, avukat vb. (p=.022), işçi (p=.000), serbest meslek (p=.001) olan ebeveynler arasında memur ebeveynler aleyhine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Otorite boyutunda güvenlik güçleri meslek grubuna dahil olanlar ebeveynler ile çalışmayan (p=.003), eğitimci (p=.005), sağlık çalışanı (p=.000), işçi (p=.014) grubuna dahil olanlar arasında da güvenlik güçleri meslek grubuna dahil olan ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Dindarlık boyutunda ($X^2_{(7)}$= 32.715, p=.000) çalışmayan ebeveynler ile meslek grubu eğitimci (p=.004), sağlık çalışanı (p=.010), güvenlik güçleri (p=.000), mühendis, mimar, avukat vb. (p=.021), memur (p=.000), serbest meslek (p=.000) olan ebeveynler arasında çalışmayan ebeveynler aleyhine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Dindarlık boyutunda güvenlik güçleri meslek grubuna dahil olanlar ebeveynler ile memur (p=.009) ve serbest meslek (p=.009) grubuna dahil olanlar arasında güvenlik güçleri aleyhine; işçi meslek grubuna dahil olanlar ebeveynler ile memur (p=.006) ve serbest meslek (p=.006) grubuna dahil olanlar arasında da işçi meslek grubuna dahil olan ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Eş ile işbirliği boyutunda ($X^2_{(7)}$= 17.854, p=.013) meslek grubu mühendis, mimar, avukat vb. olan ebeveynler ile meslek grubu çalışmayan (p=.038), eğitimci (p=.002), sağlık çalışanı (p=.001), memur (p=.029), işçi (p=.005) ve serbest meslek (p=.021) olan ebeveynler arasında meslek grubu mühendis, mimar, avukat vb. olan ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Eş ile işbirliği boyutunda çalışmayan ebeveynler ile eğitimci (p=.027) ve sağlık çalışanı (p=.009) grubuna dahil olanlar arasında da çalışmayan ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin meslek grubu değişkenine göre ölçek toplamında ($X^2_{(7)}$= 28.072, p=.000) çalışmayan ebeveynler ile meslek grubu eğitimci (p=.010), sağlık çalışanı (p=.010), memur (p=.000), serbest meslek (p=.003) olan ebeveynler arasında çalışmayan ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Ölçek toplamında meslek grubu güvenlik güçleri olan ebeveynler ile eğitimci (p=.035), sağlık çalışanı (p=.047), serbest meslek (p=.034), memur (p=.006) olan ebeveynler arasında güvenlik güçleri olan ebeveynler lehine; meslek grubu memur olan ebeveynler ile işçi (p=.003) ve serbest meslek (p=.048) olan ebeveynler arasında da memur olan ebeveynler aleyhine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Tablo 9: Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Stillerinin Çocuk Sayısı Değişkenine Göre Analizi

Boyutlar	Çocuk Sayısı	N	$\overline{X}$	Sıra Ortalaması	Sd	X^2	p	Anlamlı Fark
Sevgi	Bir (1)	164	3.69	276.58	2	2.008	.366	
	İki (2)	323	3.67	264.91				
	Üç ve üstü (3)	45	3.61	241.16				
Otorite	Bir (1)	164	2.79	252.09	2	2.240	.326	
	İki (2)	323	2.86	274.08				
	Üç ve üstü (3)	45	2.79	264.60				
Bağımsız Olma	Bir (1)	164	3.45	282.52	2	2.843	.241	
	İki (2)	323	3.38	257.87				
	Üç ve üstü (3)	45	3.41	270.09				
Dindarlık	Bir (1)	164	3.13	261.73	2	5.698	.058	
	İki (2)	323	3.11	261.64				
	Üç ve üstü (3)	45	3.30	318.76				
Eş ile İşbirliği	Bir (1)	164	3.45	277.31	2	1.452	.484	
	İki (2)	323	3.44	263.21				
	Üç ve üstü (3)	45	3.44	250.73				
Okul ile işbirliği	Bir (1)	164	3.43	295.29	2	8.735	.013*	1-2 (.003)
	İki (2)	323	3.29	252.31				
	Üç ve üstü (3)	45	3.35	263.43				
Ölçeğin Toplamı	Bir (1)	164	3.31	267.70	2	.426	.808	
	İki (2)	323	3.28	264.05				
	Üç ve üstü (3)	45	3.31	279.73				

*p<.05 düzeyinde anlamlıdır.

Tablo 9 incelendiğinde; ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin sahip oldukları çocuk sayısı değişkenine göre alt boyutlardan sadece okul ile işbirliği boyutunda p<.05 düzeyinde farklılaştığı görülmektedir. Okul ile işbirliği alt boyutunda ($X^2_{(2)}$= 8.735, p=.013) tek çocuk sahibi ebeveynler ile iki (p=.003) çocuk sahibi ebeveynler arasında tek çocuk sahibi ebeveynler lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu araştırmada okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stilleri alt boyutları açısından ve ebeveynlerin cinsiyet, yaş aralığı, eğitim durumu, meslek grubu ve çocuk sayısı değişkenlerine göre değişip değişmediği incelenmiştir. Araştırmanın çocuk yetiştirme stillerinin alt boyutları açısından incelenmesine yönelik

bulguları dikkate alındığında; okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin alt boyutlarından en çok sevgi, eş ile işbirliği ve bağımsız olma boyutlarının ön plana çıktığı; dindarlık ve otorite boyutlarının daha geri planda kaldığı tespit edilmiştir. Bu sonuç demokratik ve sevgi ortamında çocukların yetişmesi açısından olumludur. Moghaddam ve arkadaşları (2017) demokratik anlayışa sahip ebeveynlerin çocuklarının problem çözme becerilerinin yüksek olduğu, daha bağımsız oldukları ve özellikle benlik saygılarının yüksek olduğunu vurgulamışlardır. Birçok araştırma otoriter olmayan, demokratik tutumlara sahip ebeveynlerin çocuklarının otoriter ebeveynlere sahip çocuklara göre daha yüksek özgüvene, akademik başarıya ve özdüzenleme stratejilerini kullanma becerilerine sahip olduklarını ortaya koymuştur (Avcı ve Akıncı, 2023; Du, Jian, Hua ve Qi, 2021; Hoyle ve Dent, 2017; Jittaseno ve Varma, 2017). Öğrencilerin depresyon düzeylerine ebeveynlerinin tutumlarının etkisini inceleyen bir araştırma tarafından elde edilen sonuçlar da ebeveynlerini daha demokratik ve anlayışlı olarak algılayan öğrencilerin depresyon puanlarının azaldığını öne sürmektedir (Ay, 2015).

Araştırmada okul öncesi dönem çocuğa sahip ebeveynlerin cinsiyetlerine göre çocuk yetiştirme stillerinin alt boyutlarında anlamlı farklılık olmadığı ancak ölçek toplamında kadınlar lehine anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Çocuk yetiştirme stillerinin alt boyutlarında ebeveynlerin cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık olmamasına rağmen alt boyutlara ilişkin aritmetik ortalamalar incelendiğinde; özellikle dindarlık boyutunda kadın ebeveynler ile erkek ebeveynler arasında diğer boyutlara göre daha fazla farklılık olduğu, kadınların erkeklere göre dindarlık boyutuna daha fazla önem verdiği söylenebilir. Canatan, Konbak, Aslan, Özdemir ve Yılmaz (2020) tarafından yapılan çalışmanın izin verici tutum, aşırı koruyucu tutum ve otoriter tutum ile ilgili sonuçları bu araştırmadan elde edilen sonuçları destekler niteliktedir. Ayrıca Canatan, Konbak, Aslan, Özdemir ve Yılmaz (2020) cinsiyet bağımsız değişkeni ile izin verici tutum, aşırı koruyucu tutum ve otoriter tutum arasında anlamlı bir ilişki olmadığını, cinsiyet bağımsız değişkeni ile demokratik ebeveyn tutumu arasında anlamlı bir ilişki olduğu ve kadınların demokratik ebeveyn tutumlarının erkeklerin demokratik ebeveyn tutumlarından daha yüksek olduğunu da tespit etmişlerdir. . Avcı ve Akıncı (2023) ise yaptıkları araştırma sonucunda tam aksine demokratik ebeveyn stilini babaların sergileme oranının annelerden daha yüksek olduğunu, anne ve babaların en çok otoriter ve izin verici stilleri tercih ettiklerini ve en az tercih edilen ebeveyn stilinin demokratik olduğunu ifade etmişlerdir. Şanlı ve Öztürk (2012) tarafından yapılan çalışmada annelerin çocuk yetiştirme konusunda aşırı koruyucu, demokratik olma ve sıkı disiplin (otorite) boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklar olduğu belirtilmiştir. Okur Metwalley (2017) ve Safalı (2021) okulöncesi dönemdeki çocuklarla yaptıkları çalışmalardan elde ettikleri sonuçlara dayanarak; aşırı korumacı ebeveynlik stiline sahip annelerin özellikle çocukların problem çözme becerileri üzerinde etkili olduğunu ve aşırı koruyuculuk arttıkça çocukların problem çözme becerilerinin azaldığını vurgulamışlardır. Farklı araştırma sonuçlarından yola çıkarak; ebeveynlerin cinsiyetlerinin ebeveynlik stilleri üzerinde etkili olduğu ve birbirinden farklı ebeveyn stillerine sahip olabilirler (McKinney ve Renk, 2008).

Bu araştırmada ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin yaş grubuna göre alt boyutlardan sevgi, otorite ve bağımsız olma alt boyutlarında $p<.05$ düzeyinde farklılaştığı görülmektedir. Sevgi boyutunda 26-30 yaş grubu ile 31-35 yaş, 36-40 yaş ve 41-üstü yaş grubu ebeveynler arasında büyük yaş grupları lehine anlamlı bir fark olduğu; otorite boyutunda 25 ve altı yaş grubu ile 26-30 yaş, 31-35 yaş, 36-40 yaş, 41 ve üstü yaş grubu ebeveynler arasında 25 ve altı yaş grubu lehine; 26-30 yaş grubu ile 31-35 yaş, 36-40 yaş, 41 ve üstü yaş grubu ebeveynler arasında 26-30 yaş grubu lehine anlamlı bir fark olduğu; bağımsız olma alt boyutunda 26-30 yaş grubu ile 36-40 yaş, 41 ve üstü yaş grubu ebeveynler arasında ve 31-35 yaş grubu ile 41 ve üstü yaş grubu ebeveynler arasında büyük yaş grupları lehine anlamlı bir fark olduğu sonuçları elde edilmiştir. Turgut ve Koca (2019) tarafından ve Tatlı, Selimoğlu ve Bademci (2012) tarafından yapılan çalışmaların ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin ebeveynlerin yaşlarına göre değişmediğine ilişkin sonuçları bu araştırmadan elde edilen sonuçlar ile çelişmektedir. Bu durumda ebeveynlerin yaş aralığının çocuk yetiştirme stillerini etkileyip etkilemediği konusunda net bir şey söylemek doğru olmayacaktır.

Araştırmada ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin eğitim durumu değişkenine göre alt boyutların hepsinde ve ölçek toplamında farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Sevgi boyutunda eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile diğerleri arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine; otorite boyutunda eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile lise, önlisans ve lisans olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine; bağımsız olma boyutunda eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile ortaokul, lise, önlisans ve lisans olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine; dindarlık boyutunda eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile lise, önlisans, lisans ve lisansüstü olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine; eş ile işbirliği alt boyutunda eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile önlisans ve lisans olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine; okul ile işbirliği boyutunda eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile ortaokul, lise, önlisans, lisans ve lisansüstü olan ebeveynler arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark olduğu ortaya çıkmıştır. Ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin eğitim durumu değişkenine göre ölçek toplamında ise eğitim durumu ilkokul olan ebeveynler ile diğerleri arasında eğitim durumu ilkokul olanlar lehine anlamlı bir fark ortaya

çıkmıştır. Yüksek eğitim düzeyine sahip ebeveynler, çocuklarının da iyi eğitimli olmasını isteyecekleri için daha otoriter eğilim içerisinde olabilmektedir (Avcı, Akıncı, 2023). Ay (2015) ise çalışmasında tam aksine babaları lisansüstü eğitim durumuna sahip çocukların, diğerlerine oranla ebeveynlerini daha demokratik, anlayışlı olarak algıladıklarını tespit etmiştir. Akatlı ve Tunçay (2022) tarafından yapılan çalışmanın eğitim durumunun demokratik tutum düzeyini yordamada pozitif yönlü ve anlamlı katkısı olduğu sonuçları ve Uyanık Balat (2007) tarafından yapılan çalışmanın annelerin eğitim düzeyinin aşırı koruyucu ve sıkı disiplin tutumları üzerinde birikerek artan bir farklılığa neden olduğu sonuçları bu araştırmadan elde edilen sonuçları destekler niteliktedir. Ancak araştırmalardan elde edilen sonuçların eğitim durumunun ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerini olumlu mu yoksa olumsuz mu etkilediği bağlamında genel bir şey söyleme konusunda yeterli olmadığı düşünülmektedir. Bunun için ebeveynlerin çocuk yetiştirme stili ve eğitim durumu ilişkisini inceleyen daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Araştırmanın ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin ebeveynlerin meslek gruplarına göre farklılaşıp farklılaşmadığına ilişkin bulguları incelendiğinde; ölçek toplamında ve alt boyutlardan sevgi, otorite, dindarlık, eş ile işbirliği boyutlarında ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerinin farklılaştığı sonucu elde edilmiştir. Sevgi boyutunda çalışmayan ebeveynler ile meslek grubu eğitimci, güvenlik güçleri, memur, işçi ve serbest meslek olan ebeveynler arasında çalışmayan ebeveynler lehine; meslek grubu mühendis-mimar-avukat vb. olan ebeveynler ile eğitimci, sağlık çalışanı, güvenlik güçleri, memur, işçi ve serbest meslek olanlar arasında mühendis-mimar-avukat vb. meslek grubuna dâhil olan ebeveynler lehine farklılaşma olduğu ortaya çıkmıştır. Otorite boyutunda meslek grubu memur olan ebeveynler ile eğitimci, çalışmayan, sağlık çalışanı, güvenlik güçleri, mühendis-mimar-avukat vb., işçi, serbest meslek olan ebeveynler arasında memur ebeveynler aleyhine; güvenlik güçleri meslek grubuna dahil olanlar ebeveynler ile çalışmayan, eğitimci, sağlık çalışanı, işçi meslek grubuna dahil olanlar arasında da güvenlik güçleri meslek grubuna dahil olan ebeveynler lehine farklılaşma olduğu ortaya çıkmıştır. Dindarlık boyutunda çalışmayan ebeveynler ile meslek grubu eğitimci, sağlık çalışanı, güvenlik güçleri, mühendis-mimar-avukat vb., memur, serbest meslek olan ebeveynler arasında çalışmayan ebeveynler aleyhine; güvenlik güçleri meslek grubuna dahil olanlar ebeveynler ile memur ve serbest meslek grubuna dahil olanlar arasında güvenlik güçleri aleyhine; işçi meslek grubuna dahil olanlar ebeveynler ile memur ve serbest meslek grubuna dahil olanlar arasında da işçi meslek grubuna dahil olan ebeveynler lehine farklılaşma olduğu ortaya çıkmıştır. Eş ile işbirliği boyutunda meslek grubu mühendis-mimar-avukat vb. olan ebeveynler ile meslek grubu çalışmayan, eğitimci, sağlık çalışanı, memur, işçi ve serbest meslek olan ebeveynler arasında meslek grubu mühendis-mimar- avukat vb. olan ebeveynler lehine; çalışmayan ebeveynler ile eğitimci ve sağlık çalışanı grubuna dahil olanlar arasında da çalışmayan ebeveynler lehine farklılaşma olduğu ortaya çıkmıştır. Özyürek, Özkan, Bedge ve Yavuz (2019) tarafından yapılan çalışmada bu araştırmadan elde edilen sonuçları destekler nitelikte olan babaların Çocuk Yetiştirmeye İlişkin Anne-Baba Görüşleri Ölçeği (ÇOYGÖ) puanlarıyla mesleği arasında anlamlı bir ilişki olduğu; öğretmen, avukat ve doktor gibi profesyonel meslek grubundaki babaların puanlarının diğerlerinden anlamlı ölçüde yüksek olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Tezel Şahin ve Özyürek (2008) tarafından yapılan çalışmada ise Aile Tutum Envanteri toplam puanı ile ebeveynlerin meslekleri arasında bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Araştırmanın ebeveynlerin sahip oldukları çocuk sayısı ile çocuk yetiştirme stillerinin ilişkisine ilişkin sonuçları ebeveynlerin sahip oldukları çocuk sayısı değişkeninin alt boyutlardan sadece okul ile işbirliği alt boyutunda tek çocuk sahibi ebeveynler ile iki çocuk sahibi ebeveynler arasında tek çocuk sahibi ebeveynler lehine farklılaşmaya neden olduğu yönündedir. Uygun ve Kozikoğlu (2020) tarafından yapılan çalışmada okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocuklara sahip ebeveynlerin tutumlarının çocuk sayısına göre farklılaştığı sonucu bu araştırmadan elde edilen sonucu destekler niteliktedir. Ayrıca ailede kaçıncı çocuk olduğu ile çocuklar tarafından algılanan ebeveynlik stillerinin de ilişkisi olabilir. Örneğin Ay (2015) tarafından gerçekleştirilen çalışmada ailede ilk çocuk olan çocuklar, ilk çocuk olmayan çocuklara oranla ebeveynlerini daha demokratik ve anlayışlı olarak algıladıklarını saptanmıştır.

Bu araştırmadan ve ilgili araştırmalardan elde edilen sonuçlar dikkate alındığında ebeveynlerin çocuk yetiştirme stillerine ilişkin araştırmaların arttırılmasının, farklı yaş grubunda çocuklara sahip ebeveynler üzerinde çeşitlendirilmesinin, farklı alt kültürlere sahip çalışma gruplarıyla çalışılan araştırmaların çoğaltılmasının alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Çünkü bu çalışmalardan elde edilecek bilimsel sonuçlar; geleceğimiz olan çocuklarımızın gerek kişiliklerinin gelişiminde gerek kendilerinin nasıl ebeveynler olacakları konusunda en temel belirleyicilerden olan aile kurumunun önemini ön plana çıkaracak ve daha çağdaş nesillerin yetiştirilmesi yönünde bilimsel yol haritalarının çizilmesinde güvenilir veri kaynakları olacaktır.

Destek ve Teşekkür Beyanı

Bu çalışma Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenen, Dr.Öğretim Üyesi Yasemin ABALI ÖZTÜRK'ün yürütücülüğünü yaptığı 2019-BA-2629 nolu proje

kapsamında gerçekleştirilmiştir. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimine verdikleri destek için teşekkürlerimizi sunarız.

Çatışma Beyanı

Araştırmada çıkar çatışmasına sebep olabilecek bir durum bulunmamaktadır.

KAYNAKÇA

Ağgül Yalçın, F. & Yalçın, M. (2018). "Okul Öncesi Öğretmenlerin Okul Öncesi Eğitimin Sorunlarıyla İlgili Görüşleri: Ağrı İli Örneği", İlköğretim Online, 17(1): 367-383.

Akatlı, R. & Tunçay, G. Y. (2022). "Ebeveynlerin Bağlanma Biçimlerinin Çocuk Yetiştirme Tutumları Üzerindeki Yordayıcı Rolü", Erken Çocukluk Çalışmaları Dergisi, 6(1): 175-203.

Aunola, K. & Nurmi, J.E. (2005). "The Role of Parenting Styles in Children's Problem Behavior", Child Development, 76(6): 1144-1159.

Avcı, S. & Akıncı, T. (2023). "Üniversite Öğrencilerinin Ebeveyn Stilleri Ile Öz Düzenlemeli Öğrenme Stratejilerini Kullanma Düzeyleri Arasındaki İlişki", Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 57: 109-127. ISSN: 2147-5202 DOI: 10.15285/maruaebd.1103282

Ay, T. R. (2015). "Lise Öğrencilerinin Anne-Baba Tutumlarının Öğrencilerin Sosyal Problem Çözme Becerilerine Ve Depresyon Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi", Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Baumrind, D. (1966). "Effects of Authorıtative Parental Control on Child Behavior", Child Development, 37(4): 887-907, http://persweb.wabash.edu/facstaff/hortonr/articles%20for%20class/baumrind.pdf

Bischoff, S. & Betz, T. (2015). "Denn Bildung Und Erziehung Der Kinder Sind İn Erster Linie Auf Die Unterstützung Der Eltern Angewiesen", Erziehungswissenschaftliche Diskursforschung.

Canatan, K., Konbak, E., Aslan, T., Özdemir, M. & Yılmaz, Ö. M. (2020). "Geleneksel Ve Modern Ailelerde Çocuk Yetiştirme Tutumları", Çekmece İZÜ Sosyal Bilimler Dergisi, 8(16): 151-165.

Du, W., Jian, M., Hua, F., & Qi, S. (2021). "Influence of Positive Parenting Styles on Self-Regulated Learning in Chinese Adolescents Testing The Mediating Effects of Self-Esteem", Applied Research in Quality of Life, 1-17.

Erbil, D.G. & Kocabaş. A. (2017). "İlkokul 3. Sınıf Öğrencileri İçin Bir Ölçek Geliştirme Çalışması: Demokratik Tutum Ölçeği", Kastamonu Eğitim Dergisi, 25(1): 221-232.

Hoyle, R. H., & Dent, A. L. (2017). "Developmental Trajectories of Skills and Abilities Relevant for Self-Regulation of Learning And Performance" (Ed. D.H. Schunk, J.A. Greene), Handbook of Self-Regulation of Learning and Performance (Chapter 4). Routledge/Taylor & Francis Group.

Jittaseno, P., & Varma S., P. (2017). "Influence of Parenting Styles on Self-Regulated Learning Behavior Mediated by Self-Efficacy And Intrinsic Value", Scholar: Human Sciences, 8(2): 44-62. Retrieved from http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/Scholar/article/view/2495

Karabulut Demir, E. & Şendil, G. (2008). "Ebeveyn Tutum Ölçeği (ETÖ)", Türk Psikoloji Yazıları, 11 (21): 15-25.

Killus, A. & Paseka, A. (2016). "Eltern Als Partner, Zulieferer Oder Kunden Von Schule? Empirische Befunde Zum Verhältnis Von Elternhaus Und Schule", Zeitschrift für Bildungsforschung, 6(2): 151-168.

Laibe, D., Carlo, G., Torquati, J. & Ontai, L. (2004). "Children's Perception of Family Relationships as Assessed in a Doll Story Completion Task: Links to Parenting, Social Competence and Externalizing Behavior", Social Development, 13(4): 551–569.

McKinney, C., & Renk, K. (2008). "Differential Parenting Between Mothers and Fathers: Implications for Late Adolescents", *Journal of Family Issues, 29*(6): 806–827. https://doi.org/10.1177/0192513X07311222

Moghaddam, M. F., Validad, A., Rakhshani, T., & Assareh, M. (2017). "Child Self-Esteem and Different Parenting Styles of Mothers: A Cross-Sectional Study", Archives of Psychiatry and Psychotherapy, 19(1), 37-42. https://doi.org/10.12740/APP/68160

Okur Metwalley, E. (2017). "Anasınıfına Devam Eden Çocukların Problem Çözme Becerileri İle Anne-Baba Tutumlarının İncelenmesi", Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Özyürek, A. (2017). "Okul Öncesi Çocuğa Sahip Anne-Babalara Yönelik "Çocuk Yetiştirmeye İlişkin Anne-Baba Görüşleri Ölçeği" Ve "Anne-Baba Tutum Ölçeği" Geliştirme Çalışması", Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi, 2(1): 26-38.

Özyürek, A., Özkan, İ., Bedge, Z. & Yavuz, N. F. (2019). "Çocuğu İlkokula Devam Eden Ebeveynlerin Çocuk Yetiştirme Görüş Ve Tutumları Arasındaki İlişki". Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 39(1): 323-340.

Safalı, S. (2021). "Sosyoekonomik Açıdan Dezavantajlı Olan Beş Yaş Çocuklarının Yılmazlık Düzeyleri, Problem Çözme Becerileri Ve Annelerinin Ebeveyn Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi", Yüksek Lisans Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.

Sak, R., Şahin Sak, İ.T., Atli, S. & Şahin, K. B. (2015). "Okul Öncesi Dönem: Anne Baba Tutumları", Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11(3): 972-991.

Satow, L. (2013). Eltern-Erziehungsstil-Inventar (EEI). 14 Mayıs 2018 tarihinde https://www.psycharchives.org/bitstream/20.500.12034/442/1/PT_9006582_EEI_Autorenbeschreibung.pdf adresinden alınmıştır.

Şanlı, D. & Öztürk, C. (2012). "Annelerin Çocuk Yetiştirme Tutumlarını Etkileyen Etmenlerin İncelenmesi", Buca Eğitim Fakültesi Dergisi, 32.

Tabachnick, B.G. & Fidell, L.S. (2013). Using multivariate statistics (sixth ed.). Boston: Pearson

Tatlı, S., Selimoğlu, H. & Bademci, D. (2012). "Çocukları Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Annelerin Aile Hayatı Ve Çocuk Yetiştirme Tutumlarının İncelenmesi", Bingöl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2(3): 101-114.

Tatlılıoğlu, K. (2018). "Otomatik Düşüncelerin Çocuklukta Maruz Kalınan Ebeveyn Stilleri Açısından Yordanması", Social Sciences Studies Journal, 8: 760-769.

Tezel Şahin, F. & Özyürek, A. (2008). "5-6 Yaş Grubu Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Demografik Özelliklerinin Çocuk Yetiştirme Tutumlarına Etkisinin İncelenmesi", Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 6(3): 395-414.

Turgut, Ö. & Koca, S. (2019). "Ebeveynlerin Anne-Babalık Stillerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi", Uluslararası Bilim ve Eğitim Dergisi, 2(2): 60-71.

Uyanık Balat, G. (2007). "İlköğretime Başlayan Çocukların Anne Babalarının Çocuk Yetiştirme Tutumlarının Okul Öncesi Eğitimden Yararlanma Düzeylerine Göre İncelenmesi", Eğitim ve Bilim, 32(143): 89-99.

Uygun, N. & Kozikoğlu, İ. (2020). "Çocukları Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Ebeveynlerin Tutumlarının İncelenmesi", MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9(3): 1494-1507.